

Posudek bakalářské práce

Autor posuzované práce: Ctirad Ženka

Název práce: Archeologická topografie Dejvic (Praha 6) ve středověku a raném novověku

Typ práce: bakalářská

Autor posudku: PhDr. Michal Bureš, Ph. D., vedoucí práce

Předložená bakalářská práce zpracovává archeologickou topografii Dejvic ve středověku a raném novověku. V průběhu zpracování autor přidal ještě archeologickou topografii sousedního katastru Městské části Praha 6, a to katastru Bubenče, aby získal možnost srovnání. Jakkoliv myšlenka srovnání dvou sousedních katastrů je koncepčně správná, pozdější přidání dalšího katastru se neblaze projevilo na struktuře celé práce. I bez výše jmenovaného přidání katastru by však struktura byla nepřehledná s místy bez logické stavby. Např. podkapitoly Katalogu středověkých výzkumů v k.ú, Dejvice jsou z větší části vymezeny geograficky, ale v jednom případě chronologicky. Stejná situace se objevuje i u Bubenče, přičemž z hlediska logické struktury kapitoly nebylo ani třeba členit, s výjimkou dvou lokalit, které jsou v práci rozebírány podrobněji než jiné (Hendlův dvůr, Čínská ulice) a které mohly být vyčleněny jako případové studie. Podobně zbytečné je členění soupisů písemných pramenů na „Vývoj názvu“ a „Hlavní část“. Písemné prameny bylo možno shrnout pro oba katastry dohromady, přidalo by to práci na přehlednosti, ale možná ubralo na stránkovém rozsahu.

Nesporným kladem práce je, že autor shromáždil velké množství dostupných informací k tématu, ať již jde o historiografii, archeologii nebo přírodní prostředí. Ocenit je třeba i autorovu schopnost se zorientovat ve složité struktuře nálezové zprávy a vyexcerpovat z ní relevantní informace. Pokud se budeme držet kladných stránek práce, pak je třeba pozitivně hodnotit rozsah práce, gramatiku i úpravu. V práci jsem nenarazil na gramatickou chybu nebo překlep. Odbornou terminologii autor používá adekvátně smyslu sdělení a totéž platí s pár výjimkami i pro stylistiku. Autor v práci prokazuje i jistou obeznámenost s problematikou klasifikace středověké keramiky.

Vedle nepřehledné struktury je hlavní slabou stránkou práce, že autor nebyl schopen využít shromážděná data k analýze. Můžeme být na rozpacích nad obsáhlou kapitolou o přírodních podmínkách obou zkoumaných katastrů, když nikde v práci není zmíněna skutečnost, že Bubenč byla ves s dobrým přístupem k Vltavě, resp. jejím ramenům, zatímco pro Dejvice včetně Horní Šárky nemohla Vltava hrát žádnou významnou roli. K důvodům rozporu mezi srovnatelným historiografickým obrazem Dejvic a Bubenče a nesrovnatelným archeologickým obrazem obou středověkých vsí se autor dostává až v samém závěru práce, a i v tomto případě nevyužívá potenciálu v práci nashromážděných dat. Narychlo sebrané informace v závěrečné fázi tvorby práce pak autora vedou k unáhleným závěrům, které nekorespondují v práci nashromážděnými informacemi. Navíc odhalují autorovu povrchní znalost problematiky záchranných výzkumů, na jejichž výsledcích svoji práci staví. Určitě by stálo za to porovnat stav poznání obou středověkých vesnic, respektive všech tří v práci jmenovaných středověkých sídelních jednotek, s postupem urbanizace ve 20. století

v závislosti na dobových prioritách záchranného archeologického výzkumu. To by však již bylo i nad rámec zadání bakalářské práce.

Souhrnně lze konstatovat, že posluchač prokázal schopnost práce s prameny, jak archeologickými, tak historiografickými. Informace jsou však vršeny bez ohledu na možné analytické využití a práce neprokázala autorovu schopnost analytického myšlení. Tato nedostatečnost se projevila také v absenci celkové mapky s vyneseními v práci popisovanými středověkými lokalitami obou katastrů, která je u archeologické topografie nepochopitelná.

Práci **navrhují k obhajobě**, a pokud je cílem bakalářské práce prokázat posluchačovy elementární schopnosti analytického myšlení, navrhuji známku „dobře“.

V Praze dne 11. 6. 2019 Michal Bureš